

Naar en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Paatale undergivet, kan vedkommende Paatalemyndighed efter Begæring af den private paataleberettigede forfølge begge Lovovertrædelser under eet. Den private paataleberettigede kan i saadanne Tilfælde paa ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Overanklageren, naar han finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, paatale samme overensstemmende med de Regler, som gælder for Behandlingen af de andre Sager, der er undergivne hans Paatale, dog forudsat, at der ikke allerede er gaaet Dom i en angaaende samme Handling anlagt privat Sag, jfr. § 990; anser Overanklageren Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan han foranstalte de i saa Henseende fornødne Skridt foretagne.

Naar Overanklageren i Henhold til foregaaende Stykke har indledet Forfølgning, standser vedkommende privates Ret til selv at paatale, hvorhos Regelen i § 288 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse. Naar han straks afgiver Erklæring herom, har han dog Adgang til at slutte sig til Paatalemyndighedens Forfølgning. Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav paa Udsættelse af Sagen, og det paahviler ikke Tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser til ham. Frafalder Overanklageren den begyndte offentlige Forfølgning, er det den private tilladt at paatale eller fortsætte sin Paatale (jfr. § 288).

Regelen i Straffelovens § 212, 2det Punktum, bliver staaende ved Magt.

§ 726.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemler private Beføjelse til at paatale Lovovertrædelser, der ogsaa kan forfølges af det offentlige, bliver staaende ved Magt.

Endvidere skal Lovovertrædelser, hvis offentlige Forfølgning er betinget af en privats Begæring, ogsaa hvor det ikke er særlig hjemlet, kunne paatales af den vedkommende private, dersom Handlingen ikke kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel. Det samme skal gælde i Sager om Anvendelse af almindelig borgerlig Straffelov § 299.

Ved Forfølgningen i ovennævnte Tilfælde finder Reglerne i § 725, 1ste og 4de Stykke, tilsvarende Anvendelse. Dog skal det have sit Forblivende ved den i Lov om Behandlingen af offentlige Politisager i København m. m. af 11. Februar 1863 § 2, 2det Punktum, den formentlig forurettede hjemlede Beføjelse til at indbringe til Behandling som offentlig Politisag Myndighedsmisbrug af Politiets Personale, saaledes at her ved Reglerne i Kapitel 81, jfr. § 721, skal finde Anvendelse.

Den ved ovennævnte Lov af 11. Februar 1863 hjemlede Ret for den formentlig forurettede skal paa tilsvarende Maade gælde udenfor København.

§ 727.

Retten prøver i Embeds Medfør, om den, der forfølger efter foranstaaende Regler, er berettiget til Paatale.

§ 728.

Forfølgning kan frafaldes, saa længe ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes Erklæring afgivet. Frafaldes Paatale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafaldes, udsteder Retten paa Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.